

Besluit van Gedeputeerde Staten van 21 april 2004, nummer 2004/18532, ter afkondiging van het besluit van Provinciale Staten van 19 april 2004, nummer 25, tot vaststelling van de Verordening financieel beheer Noord-Holland 2004.

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland maken bekend dat door Provinciale Staten van Noord-Holland in hun vergadering van 19 april 2004, nummer 25, de volgende verordening is vastgesteld.

Provinciale Staten van Noord-Holland

gelezen de voordracht van Gedeputeerde Staten;

gelet op artikel 216 en 217a Provinciewet;

besluiten:

vast te stellen de navolgende Verordening houdende de uitgangspunten voor het financiële beleid, de regels voor het financiële beheer, en voor de inrichting van de financiële organisatie, alsmede de regels over het door Gedeputeerde staten te verrichten periodieke onderzoek naar de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het door hen gevoerde bestuur.

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a Directe uitgaven en inkomsten: uitgaven en inkomsten, niet zijnde materiële- en salariskosten, rente en afschrijvingen.
- b Verplichting: een jegens de provincie bestaande aanspraak op grond van een onvoorwaardelijke schriftelijke verbintenis of een besluit tot subsidieverstrekking.
- c Bbv: het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten

Hoofdstuk 2 Planning en control

Artikel 2.1 Voorbereiding van de begroting

Jaarlijks in mei leggen gedeputeerde staten aan

provinciale staten ter vaststelling de concept Kadernota voor met de voorgestelde uitgangspunten voor de begroting van het komende jaar.

Artikel 2.2 De begroting

- 1 Jaarlijks, uiterlijk in de maand september zenden gedeputeerde staten de in artikel 194 van de Provinciewet bedoelde ontwerp-begroting en ontwerp-meerjarenraming aan provinciale staten toe, ingedeeld volgens de door provinciale staten vastgestelde programma-indeling en voorzien van prestatie-indicatoren.
- 2 Jaarlijks, uiterlijk in de maand november zenden gedeputeerde staten de Memorie van antwoord aan provinciale staten toe.

Artikel 2.3 Wijziging van de begroting.

- 1 Jaarlijks in mei leggen gedeputeerde staten de concept voorjaarswijziging voor het lopende jaar inclusief een bijgestelde meerjarenraming, aan provinciale staten ter vaststelling voor, vergezeld van een toelichting.
- 2 Jaarlijks in november leggen gedeputeerde staten de concept najaarswijziging voor het lopende jaar aan provinciale staten ter vaststelling voor, vergezeld van toelichting.
- 3 Jaarlijks in december leggen gedeputeerde staten de concept slotwijziging voor het lopende jaar aan provinciale staten ter vaststelling voor, vergezeld van een toelichting

Artikel 2.4 De productenraming

Jaarlijks, uiterlijk in de maand december stellen gedeputeerde staten de productenraming met toelichting als bedoeld in hoofdstuk VI van het Bbv vast voor het komende jaar binnen de kaders van de door provinciale staten vastgestelde begroting, en zenden deze ter informatie aan provinciale staten.

Artikel 2.5 De jaarrekening

Jaarlijks in mei leggen gedeputeerde staten het concept jaarverslag en de concept jaarrekening van het voorgaande jaar aan provinciale staten ter vaststelling voor, vergezeld van een productenrealisatie als bedoeld in hoofdstuk VI van het Bbv met toelichting

Hoofdstuk 3 Reserves

Paragraaf 1 Algemene reserve

Artikel 3.1

- 1 De algemene reserve bestaat uit de saldireserve, de reserve eigen kapitaal, de reserve grondbeleid, de reserve uitgestelde intenties en het UNA-compartiment.
- 2 De omvang van de saldireserve bedraagt tenminste 15% van de structurele algemene dekkingsmiddelen en vormt een buffer voor financiële tegenvallers van een omvang die niet uit de algemene dekkingsmiddelen is op te vangen.
- 3 De reserve grondbeleid dient ter dekking van het risico dat met het anticiperend grondbeleid wordt gelopen.
- 4 De reserve uitgestelde intenties dient om geraamde middelen ten behoeve van eenmalige beleidsintenties, ten laste waarvan in het jaar waarin zij geraamd zijn, als gevolg van factoren van buitenaf geen verplichtingen zijn aangegaan, gedurende maximaal één jaar voor deze beleidsintenties te reserveren.

Paragraaf 2 Bestemmingsreserves

Artikel 3.2

Voor elke bestemmingsreserve leggen gedeputeerde staten een besluit aan provinciale staten ter vaststelling voor waarin is vastgelegd de bestemming waarvoor de reserve wordt aangehouden.

Artikel 3.3

Gedeputeerde staten leggen tenminste eenmaal in de vier jaar een nota reserves en voorzieningen ter vaststelling aan provinciale staten voor. Deze nota behandelt in ieder geval het voorgestelde beleid met betrekking tot de omvang van de algemene reserve en de noodzaak tot het aanhouden van bestemmingsreserves.

Paragraaf 3 Voorzieningen

Artikel 3.4

- 1 Indien met betrekking tot een voorziening als bedoeld in artikel 44, tweede lid Bbv de verplichting bestaat tot toevoeging van een bedrag gelijk aan de rentevoet en het rentepercentage niet is voorgeschreven, bedraagt het toe te passen rentepercentage de wettelijke rente minus 5% met een minimum van 2%.
- 2 Voor zover op onderdelen van de voorziening bodemsanering geen verplichting bestaat tot toevoeging van een bedrag, wordt voor deze onderdelen toch een bedrag toegevoegd gelijk aan de wettelijke rente minus 5% met een minimum van 2%.

Hoofdstuk 4 Budgetbevoegdheden

Paragraaf 1 Budgetbeheer

Artikel 4.1 Budgetbewakers

Gedeputeerde staten wijzen voor elk product van de productenraming alsmede voor elke voorziening een ambtelijke budgetbewaker aan. De budgetbewaker is belast met;

- het opstellen van begrotingsramingen;
- het vastleggen van verplichtingen;
- het tijdig signaleren van dreigende overschrijdingen;
- het rapporteren over het beheer van het budget;
- het opstellen van subsidieplafonds.

De budgetbewaker rapporteert aan de mandaathouder.

Paragraaf 2 Directe uitgaven

Artikel 4.2

- 1 Overschotten van uitgavenramingen voor directe uitgaven mogen uitsluitend worden aangewend ter aanvulling van geraamde andere directe uitgaven binnen het programma waarin het overschot optreedt.
- 2 Dreigende tegenvallers in de inkomstenramingen worden voorkomen door tijdige en passende maatregelen binnen het programma waarin de tegenvallers optreden, tenzij zij voortvloeien uit rechtstreeks daarmee in verband staande vermindering van de uitgaven.

Artikel 4.3

- 1 Gedeputeerde staten zijn bevoegd tot het doen van uitgaven ten laste van investeringskredieten en voorzieningen tot het totale bedrag van het investeringskrediet respectievelijk de voorziening.
- 2 Gedeputeerde staten zijn bevoegd tot het doen van uitgaven ten laste van de reserve uitgestelde intenties en de reserve grondbeleid.

Paragraaf 3 Afdelingsbudgetten en centrale budgetten

Artikel 4.4

- 1 Bij het vaststellen van de productenraming als bedoeld in hoofdstuk VI van het Bbv stellen gedeputeerde staten, binnen het totaal van de in de begroting geraamde posten voor materiële en salariskosten, per afdeling een budget vast voor zowel materiële als salariskosten, en tevens centrale budgetten, die ten behoeve van de gehele organisatie beheerd worden door de secretaris of een door gedeputeerde staten aan te wijzen afdeling.
- 2 Indien de op grond van het eerste lid vastgestelde budgetten leiden tot een verschuiving tussen programma's, leggen gedeputeerde staten deze verschuivingen in de eerstkomende begrotingswijziging, doch uiterlijk in de slotwijziging ter vaststelling aan provinciale staten voor.

Paragraaf 4 Onvoorziene uitgaven

Artikel 4.5

Gedeputeerde staten kunnen uitsluitend bij wijze van begrotingswijziging voorstellen doen tot het beschikken over de post onvoorziene uitgaven, zoals bedoeld in artikel 193, tweede lid Provinciewet.

Paragraaf 5 Balansposten

Artikel 4.6

Op de balanspost crediteuren worden aan het einde van een dienstjaar slechts bedragen opgenomen voor zover er per 31 december verplichtingen zijn aangegaan, en deze verplichtingen verband houden met een aan het dienstjaar toe te rekenen prestatie.

Artikel 4.7

- 1 Voor zover de in de balanspost crediteuren opgenomen bedragen uiterlijk na drie jaar nog niet zijn besteed, vloeien deze – na overleg met de betreffende crediteuren – terug naar de saldi-reserve.
- 2 Het saldo van afrekeningsverschillen van uitgaven voor verplichtingen die worden gedekt uit reserves en voorzieningen vloeit in het jaar waarin het afrekeningsverschil blijkt terug naar de betreffende reserve of voorziening.

Hoofdstuk 5 Organisatie van het financieel beheer

Paragraaf 1 De financiële administratie

Artikel 5.1 Hoofd financiële administratie

- 1 Gedeputeerde staten benoemen het hoofd van de financiële administratie.
- 2 Gedeputeerde staten kunnen de in het eerste lid genoemde bevoegdheid niet mandateren.
- 3 De functie van hoofd van de financiële administratie is onverenigbaar met enige andere functie binnen de provinciale organisatie.
- 4 Het hoofd van de financiële administratie is belast met het voeren van de financiële administratie, het opdragen van betalingen en het innen van vorderingen.
- 5 Het hoofd van de financiële administratie draagt zorg voor de tijdige, juiste en volledige vastlegging van rechten en verplichtingen overeenkomstig het Bbv en controleert daarbij op rechtmatigheid.
- 6 Het hoofd van de financiële administratie geeft slechts opdracht tot betaling nadat de verschuldigdheid daarvan schriftelijk is vastgelegd door een daartoe bevoegde mandaathouder.
- 7 Onder goedkeuring van gedeputeerde staten richt het hoofd van de financiële administratie de administratie in met inachtneming van de vereiste functiescheiding en interne controle.

Artikel 5.2 Administratieve organisatie

- 1 Gedeputeerde staten stellen de beschrijvingen van procedures, taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden terzake het beheer van de administratie vast, met inachtneming van algemene eisen ten aanzien van functiescheiding en controle.
- 2 Het hoofd van de financiële administratie legt een register aan waarin de autorisaties voor het gebruik van het financieel systeem worden vastgelegd.
- 3 Het hoofd van de financiële administratie legt een register aan van de houders van mandaat tot het aangaan van verplichtingen.

19

Paragraaf 2 Financieringsstatuut

Artikel 5.3 De financieringsfunctie

- 1 Gedeputeerde staten benoemen een provinciale schatkistbewaarder.
- 2 Gedeputeerde staten kunnen de in het eerste lid genoemde bevoegdheid niet mandateren.
- 3 De provinciale schatkistbewaarder is belast met het beheer van vermogenswaarden en het uitvoeren van betalingen.
- 4 De provinciale schatkistbewaarder beheert de vermogenswaarden met inachtneming van de volgende algemene doelstellingen met betrekking tot de financieringsfunctie:
 - De zorg voor de tijdige beschikbaarheid van de nodige financiële middelen;
 - Het verkrijgen en handhaven van toegang tot de financiële markten tegen aanvaardbare voorwaarden;
 - Het beheersen van financiële risico's;
 - Het minimaliseren van kosten bij het beheren van de geldstromen en financiële posities;
 - Het optimaliseren van het renteresultaat.

Artikel 5.4 Richtlijnen en limieten van de financieringsfunctie

- 1 Het aantrekken en uitzetten van alle voor de provincie benodigde respectievelijk overtollige middelen vindt plaats op basis van een actuele liquiditeitsprognose en rentevisie.
- 2 Voor transacties op de geldmarkt wordt de omvang van de benodigde respectievelijk overtollige liquiditeiten bepaald door de liquiditeitenprognose van een jaar.
- 3 Voor transacties op de kapitaalmarkt wordt de omvang van de benodigde respectievelijk overtollige liquiditeiten bepaald door de meerjarige liquiditeitsprognose van tenminste vier jaar.
- 4 Het aantrekken en uitzetten van alle benodigde respectievelijk overtollige middelen vindt plaats aan de hand van een driemaandelijks te actualiseren rentevisie.
- 5 Overtollige middelen worden voor een periode van ten hoogste vijf jaar belegd.
- 6 Beleggingen kunnen per wederpartij – waaronder mede begrepen de moederinstelling van de

wederpartij, tesamen met alle dochterinstellingen – een bedrag van € 100 miljoen, of een aandeel van 10% in het eigen vermogen van de wederpartij niet overtreffen.

Artikel 5.5 Administratieve organisatie

- 1 Gedeputeerde staten stellen de beschrijvingen van procedures, taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden terzake het beheer van vermogenswaarden vast, met inachtneming van algemene eisen ten aanzien van functiescheiding en controle.
- 2 Gedeputeerde staten zien er op toe dat de personen die belast zijn met het sluiten van overeenkomsten tot het aangaan van geldleningen niet tevens de met die overeenkomsten samenhangende betalingen kunnen opdragen en ontvangen.

Artikel 5.6 Informatievoorziening en verantwoording

- 1 Gedeputeerde staten geven in de financieringsparagraaf in de ontwerp begroting informatie over de algemene ontwikkelingen in de financieringsfunctie en het in het begrotingsjaar te voeren financieringsbeleid.
- 2 Gedeputeerde staten rapporteren bij het aanbieden van de voor- en najaarswijziging aan provinciale staten over de uitvoering van het in de begroting opgenomen financieringsbeleid.
- 3 Gedeputeerde staten doen in de financieringsparagraaf in het jaarverslag verslag van het gerealiseerde financieringsbeleid.

Hoofdstuk 6 Waardering en afschrijving van activa

Artikel 6.1

Gedeputeerde staten dragen zorg voor een actuele en volledige registratie van bezittingen. In de registratie worden ook opgenomen de niet geactiveerde kunstvoorwerpen en de niet geactiveerde investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut als bedoeld in artikel 35, eerste lid onder b van het Bbv.

Artikel 6.2

- 1 Kosten voor ontwikkeling en onderzoek voor een bepaald actief worden in 4 jaar afgeschreven.
- 2 Kosten van het afsluiten van geldleningen en disagio worden afgeschreven gedurende de looptijd van de lening.
- 3 Activa die bestaan uit vorderingen op grond van een langlopende lening worden gewaardeerd naar de nominale waarde. Het agio respectievelijk disagio wordt lineair afgeschreven over het restant van de looptijd van de desbetreffende lening.

Artikel 6.3

- 1 De materiele vaste activa met economisch nut als bedoeld in artikel 35, eerste lid onder a van het Bbv, worden lineair afgeschreven in:
 - a 40 jaar: gebouwen en schepen;
 - b 10 jaar: groot onderhoud en restauratie;

- c 5 jaar: vervoersmiddelen, meubilair en overige materiele activa;
- d 3 jaar: automatiseringsapparatuur en software;
- e 0 jaar: grond.

- 2 Voor machines, apparaten en technische installaties is de afschrijvingstermijn gelijk aan de technische levensduur.
- 3 Activa met een verkrijgingsprijs kleiner dan € 250.000,- worden niet geactiveerd.
- 4 De materiele vaste activa zonder economisch nut als bedoeld in artikel 35, eerste lid onder b van het Bbv, worden geactiveerd, behoudens een daarvan afwijkend besluit van provinciale staten. De aanleg en reconstructie van wegen wordt lineair afgeschreven in 25 jaar.

Hoofdstuk 7 Grondslagen voor de berekening van prijzen en tarieven

Artikel 7.1

Voor zover niet in concurrentie met ondernemingen wordt getreden dekken de prijzen die in een privaatrechtelijke relatie in rekening worden gebracht alle directe en indirecte aan de desbetreffende activiteit toe te rekenen kosten.

Artikel 7.2

Voor het bepalen van de geraamde kostprijs van de rechten als bedoeld in artikel 223 Provinciewet wordt een systeem van kostentoekening gehanteerd waarbij naast de directe kosten alleen die indirecte kosten worden betrokken die samenhangen met de dienstverlening

Hoofdstuk 8 De provinciecontroller

Artikel 8.1

Gedeputeerde staten benoemen voor de algemene dienst een provinciecontroller.

Artikel 8.2

- 1 De functie van controller is onderdeel van de ambtelijke organisatie en valt organisatorisch rechtstreeks onder de secretaris.
- 2 De functie van controller is onverenigbaar met enige andere functie binnen de provinciale organisatie.
- 3 Gedeputeerde staten zijn opdrachtgever van de controller.

Artikel 8.3

- 1 De controller adviseert gedeputeerde staten gevraagd en ongevraagd.
- 2 De controller is bevoegd zich, indien het provinciebelang dit naar zijn oordeel vereist en gehoord gedeputeerde staten, rechtstreeks tot provinciale staten te richten.

Artikel 8.4

De controller is niet in uitvoerende zin betrokken bij de planning- en controltaken van staf- en lijnafdelingen.

Artikel 8.5

De taakuitoefening en bevoegdheden van de controller kunnen niet worden ingeperkt door die van provinciale commissies of instanties met een vergelijkbare taakstelling.

Artikel 8.6

- 1 De controller verricht, ten behoeve van de onderbouwing van zijn adviezen, de volgende taken:
 - a het uitvoeren of laten uitvoeren van beleids-operationele en financiële onderzoeken;
 - b het controleren en beoordelen van de mate waarin binnen de provinciale bedrijfs- en beleidsprocessen voldaan wordt aan de gestelde normen en randvoorwaarden van beleidsmatige, financiële, juridische, personele en procedurele aard, alsmede op de vraag of de politieke wensen in relatie tot de beschikbaar gestelde middelen adequaat zijn vertaald in de uitvoering en het rapporteren van afwijkingen;
 - c het beoordelen van beleidsvoornemens van de provinciale onderdelen of financieel-economische en budgettaire gevolgen in meerjaren-perspectief en op inpasbaarheid binnen de begroting;
 - d het initiëren en coördineren van onderzoek naar de doelmatigheid en doeltreffendheid van het aan de begroting ten grondslag liggende beleid, met behulp van onder meer beleids-analysetechnieken;
 - e het toetsen van de algemene uitgangspunten voor het vastleggen van de administratieve organisatie;
 - f het controleren en beoordelen van een actief intern controlebeleid binnen de provinciale onderdelen en van het ontwikkelen en actueel houden van de financiële administratieve organisatie;
 - g het formuleren van maatregelen om de bedrijfsvoering te optimaliseren;
 - h het kritisch volgen van de werking van de planning- en controlcyclus.
- 2 Ten behoeve van zijn in het eerste lid omschreven taakuitoefening stelt de controller jaarlijks een onderzoeksplan op, dat hij vervolgens ter vast stelling voorlegt aan gedeputeerde staten. De controller blijft echter bevoegd om, indien actuele situaties dat naar zijn inzicht vergen, zonodig af te wijken van een vastgesteld onderzoeksplan.
- 3 Gedeputeerde staten zenden het onderzoeksplan toe aan provinciale staten.

Artikel 8.7

- 1 De controller is te allen tijde bevoegd om, langs hiërarchische weg of, zonodig, rechtstreeks en binnen de grenzen van de wet, informatie- en gegevensbronnen en bestanden te onderzoeken

of te laten onderzoeken, processen en systemen te toetsen en te doen wat hij overigens noodzakelijk acht, teneinde zijn taken te kunnen vervullen.

- 2 Provinciale ambtenaren zijn verplicht hieraan hun medewerking te verlenen.

Artikel 8.8

- 1 Ter ondersteuning van zijn werkzaamheden, worden aan de controller een of meer medewerkers toegevoegd. Deze medewerkers vallen hiërarchisch onder de controller.
- 2 Het in deze verordening met betrekking tot de controller bepaalde is van overeenkomstige toepassing op de medewerkers van de controller.

Artikel 8.9

- 1 De controller rapporteert over elk onderzoek aan gedeputeerde staten en voegt daarbij een voorstel voor verdere behandeling.
- 2 De secretaris kan de bevindingen van de controller voorzien van zijn opmerkingen of aanbevelingen.

Artikel 8.10

- 1 Jaarlijks stelt de controller een openbaar verslag op van zijn werkzaamheden, dat hij vervolgens voorlegt aan gedeputeerde staten.
- 2 Gedeputeerde staten zenden het verslag toe aan provinciale staten.

Hoofdstuk 9 Slotbepalingen

Artikel 9.1

De Verordening financieel beheer Noord-Holland 2003 wordt ingetrokken.

Artikel 9.2

- 1 Deze verordening treedt in werking op 1 mei 2004.
- 2 Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening financieel beheer Noord-Holland 2004.

Haarlem, 19 april 2004

Provinciale Staten voornoemd,

H.C.J.L. Borghouts, voorzitter.

C.A. Peters, griffier.

Artikelsgewijze toelichting

Aanhef: De verwijzing naar de provinciewet moet ten opzichte van de oude verordening uitgebreid worden omdat de verordening een bredere wettelijke grondslag heeft gekregen. De Provinciewet schrijft ook een verordening voor met regels voor de controle op het financiële beheer en op de inrichting van de financiële organisatie.

Artikel 1

Het woord subsidieverlening uit de oude verordening is vervangen door subsidieverstreking. Immers in het systeem van de AWB is subsidieverstreking de term die het hele proces van overdracht van middelen door het instrument subsidie beschrijft terwijl subsidieverlening slechts betrekking heeft op een proces dat door middel van subsidievaststelling wordt afgerond.

Door de voorwaardelijk aangegane verbintenis niet onder het begrip ‘verplichting’ te scharen is bereikt dat het regime ten aanzien van crediteuren niet geldt voor overeenkomsten die onder voorbehoud van vaststelling van de begroting voor toekomstige jaren worden gesloten.

Hoofdstuk 2

In het recente verleden hebben wij binnen onze provincie de termen ‘beleidsbegroting’, ‘beheersbegroting’ en ‘programmabegroting’ gekend. Deze documenten speelden een rol in het streven te komen tot een betere taakverdeling tussen PS en GS waarbij ernaar werd gestreefd dat PS op hoofdlijnen stuurden en GS zich met de meer beheersmatige aspecten van het bestuur bezighielden. Inmiddels is de Provinciewet gewijzigd op zodanige manier dat enige elementen van dualisme zijn ingevoerd in de verhouding tussen PS en GS, en zijn de oude Comptabiliteitsvoorschriften vervangen door het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten. Hierin is aansluiting gezocht met de regels die op grond van het Burgerlijk wetboek gelden voor verslaglegging van privaatrechtelijke rechtspersonen, met behoud van de eigenheden van organen voor openbaar bestuur. Zoals wij hierboven reeds hebben aangegeven heeft een en ander geleid tot een heroriëntatie op de rol van de begroting in de verhouding tussen PS en GS. Thans willen wij uitgaan van de terminologie van de wet en het Bbv. Dit houdt in dat de begroting als algemeen beleidskader en autorisatie tot het doen van uitgaven door PS wordt vastgesteld en de productenraming door GS wordt vastgesteld als beheersinstrument. De productenraming (ten tijde van de begroting) en de productenrealisatie (ten tijde van de jaarrekening) dienen daarnaast als naslagwerk voor PS, noodzakelijk voor de door PS uit te oefenen controle.

Artikel 3.1

In de oude verordening werd een percentage van 10 voorgeschreven. Voor de achtergrond van een en ander verwijzen wij naar de nota reserves en voorzieningen die separaat aan u zal worden voorgelegd.

Artikel 3.4

Het Bbv staat rentetoevoegingen aan voorzieningen niet toe (artikel 45 Bbv). Indien de provincie middelen van derden ontvangt die specifiek besteed moeten worden zijn dit geen voorzieningen in eigenlijke zin, maar worden deze wel tot de voorzieningen gerekend (art 44, tweede lid Bbv). Teneinde voor dit soort voorzieningen de mogelijkheid in het leven te roepen de voorziening op peil te houden zonder dat rente wordt toegevoegd is deze bepaling in het leven geroepen.

In het oude fonds bodemsanering (in de toekomst onder de werking van het Bbv de voorziening bodemsanering) is het van oudsher gebruikelijk geweest rente toe te rekenen aan het gehele saldo. Een gedeelte van deze voorziening bestaat dan ook uit bijgeschreven rente. Het is ongewenst deze wijze van rentetoekening te wijzigen, omdat de risico's die ten laste van deze voorziening komen mede gebaseerd zijn op deze wijze van rentetoekening. Voor de voorziening bodemsanering wordt daarin in het tweede lid van artikel 3.4 een aparte regeling in het leven geroepen.

Overigens staat het verbod op rentetoevoegingen een toevoeging niet in de weg die dient om de voorziening in overeenstemming te brengen met de omvang van de verplichtingen waarvoor de voorziening aangehouden wordt.

Artikel 4.1

In de oude verordening werd gesproken van ‘budgetbeheerders’. Deze term blijkt in de praktijk verwarring te wekken met de (verouderde) term ‘fondsbeheerder’. Deze verwarring verwachten wij te voorkomen met de term ‘budgetbewaker’.

Opgemerkt dient te worden dat deze functie geen bevoegdheden kent, maar de mandaathouder (die de beslissingen neemt) ondersteunt.

Artikel 4.2

Voor GS wordt in de voorliggende verordening de bevoegdheid gecreëerd om binnen een programma in zekere mate te schuiven tussen de budgetten voor directe uitgaven, namelijk indien er op een budget een overschot bestaat, mag dit overschot binnen hetzelfde programma overgeheveld worden naar een ander budget. Dit mag uiteraard niet ten koste gaan van de in het betreffende programma opgenomen resultaten of leiden tot nieuw beleid. Ook kan er niet met directe uitgaven worden geschoven tussen programma's. Voor het schuiven van directe uitgaven tussen programma's dan wel het benutten van overschotten voor nieuw beleid is een door PS vast te stellen begrotingswijziging noodzakelijk.

Artikel 4.3

Voor wat betreft de investeringskredieten doet het probleem zich voor dat hier veelal sprake zal zijn van een bestedingsritme dat ongelijkmatig verloopt en moeilijk precies te plannen is. Dit kan leiden tot de situatie dat een geraamde post in het ‘overzicht van het verloop van de investeringskredieten’ (en deze post is te zien als een autorisatie) te kort schiet, terwijl het investerings-

krediet nog ruimte heeft. Het bepaalde in artikel 4.3 creëert de bevoegdheid voor GS om in een dergelijke situatie tot het totaal van het gevoteerde krediet uitgaven te doen, ook al schiet een raming in de jaarlijkse begroting te kort.

Bij een kredietvoorstel aan provinciale staten zal onderscheid worden gemaakt in de voorbereidingskosten en de kosten die samenhangen met de uitvoering van een project.

Artikel 4.4

In dit artikel wordt de hierboven reeds genoemde bevoegdheid van GS in het leven geroepen om voor wat betreft apparaatskosten te schuiven tussen programma's. In artikel 2.4 is bepaald dat GS deze productenraming ter informatie aan PS sturen. Hierdoor is gewaarborgd dat PS over voldoende informatie beschikken op dit punt. Indien GS schuiven met apparaatskosten tussen programma's, leggen zij deze verschuivingen achteraf in de eerstkomende begrotingswijziging (bij Voor- of Najaarsbericht), doch uiterlijk bij de slotwijziging ter vaststelling aan PS voor (zie artikel 4.4, tweede lid).

Artikel 4.6

In dit artikel wordt uitdrukking gegeven aan het beginsel dat elk jaar zijn eigen lasten draagt.

Hoofdstuk 5

In dit hoofdstuk zijn de bepalingen die in de oude verordening opgenomen waren overgenomen, met een aantal toevoegingen die ontleend zijn aan het (ingetrokken) delegatiebesluit. Een aantal bepalingen uit het delegatiebesluit zijn ingehaald door de nieuwe wet Fido, zodat overname hiervan niet nodig was.

Het verbod op mandatering van de bevoegdheid tot het benoemen van het hoofd Financiële Administratie houdt verband met de taak van deze ambtenaar om de rechtmatigheid van besluiten te beoordelen alvorens hij een betalingsopdracht geeft. In deze taak ligt een potentiële spanning besloten met ondermandaathouders en zelfs individuele collegeleden; hierin zien wij voldoende grond om een benoeming te beschouwen als een aangelegenheid voor het voltallige college.

Hoofdstuk 6

De nieuwe provinciewet schrijft voor dat de verordening financieel beheer regels bevat voor de waardering en afschrijving van activa. Het Bbv maakt onderscheid in de immateriële, de materiële en de financiële vaste activa. Volgens het Bbv worden in de balans onder de materiële vaste activa onderscheiden activa (investeringen) met een economisch nut (die je kunt verkopen) en investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut (die je niet kunt verkopen). Artikel 6.2 bevat de afschrijvingsregels voor immateriële activa. De afschrijvingsregels voor investeringen met een economisch nut zijn opgenomen in artikel 6.3. De investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut (bijvoorbeeld wegen) worden ook geactiveerd, met

een mogelijkheid om per geval (indien dit nuttig zou zijn) van deze gedragslijn af te wijken (artikel 6.4).

Artikel 6.1

Tot nu toe beschikken wij niet over een volledige registratie van bezittingen. Doordat in de registratie ook de niet geactiveerde bezittingen worden opgenomen biedt deze registratie een inzicht in de stille reserves.

Artikel 6.2 (immateriële vaste activa)

De voorgestelde bepaling komt erop neer dat kosten die samenhangen met een bepaald actief, maar die geen of weinig invloed hebben op de afweging bij het besluit dat actief aan te schaffen, direct worden afgeschreven, terwijl die kosten die wel van invloed zijn op de aanschaf, gedurende de looptijd van dat actief worden afgeschreven.

Artikel 6.3, lid 4 (materiële vaste activa/investeringen in de openbare ruimte met maatschappelijk nut)

Punt van discussie bij het opstellen van het BBV was het al dan niet verplicht activeren van investeringen met een maatschappelijk nut, maar zonder economisch nut. Voor veel overheidsinvesteringen, zoals bijvoorbeeld de aanleg van wegen, kan worden beargumenteerd dat zij geen geld kunnen genereren en alleen maar kosten met zich meebrengen. Vandaar dat er in het Bbv uiteindelijk voor is gekozen om investeringen met een maatschappelijk nut maar zonder economisch nut bij voorkeur niet te activeren. Omdat deze regel echter te zware beperkingen zou opleggen, wordt voor investeringen met maatschappelijk nut in de openbare ruimte activering wel toegestaan, met de bedoeling dat deze activa op zo kort mogelijke termijn worden afgeschreven. In de Noord-Hollandse provinciale wegensector wordt onderscheid gemaakt naar:

- **Aanleg en reconstructie:** hierbij gaat het in hoofdzaak om meerjarige infra-structurele projecten en investeringen die geactiveerd worden en waarvan na aftrek van eventuele rijksbijdragen en bijdragen van derden de kapitaallasten worden doorbelast naar de gewone dienst (zie ramingen in het PMI). In onze provincie worden overigens (tot nu toe) niet de werkelijke kapitaallasten van de wegeninvesteringen ten laste van de begroting en jaarrekening gebracht, maar een vooraf vastgesteld budget. Het verschil tussen de werkelijke kapitaallasten en dit budget wordt toegevoegd of onttrokken aan de in het Provinciaal Mobiliteitsfonds aanwezige buffer voor kapitaallasten. De huidige afschrijvingstermijn voor aanleg en reconstructie is 25 jaar.
- **Operationeel (groot) onderhoud:** hiertoe behoren de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke taken die nodig zijn om het provinciaal wegennet in goede staat te houden, tevens onderhoudswerken die de levensduur (van onderdelen) van het provinciale wegennet verlengen, waaronder het vervangen van bestratingen en asfaltverhardingen e.d. Hierbij moet verder gedacht worden aan het

dagelijks onderhoud van alle tot de wegen behorende elementen (van bermen tot verkeersregelinstanties), gladheidbestrijding, inspecties, optreden bij calamiteiten, de exploitatie van districtskantoren en steunpunten, etc. Deze kosten komen direct ten laste van de exploitatie.

Activering van groot onderhoud is denkbaar indien er sprake is van achterstallig onderhoud van een dusdanige omvang dat de hieruit voortvloeiende lasten niet in één dienstjaar gedragen kunnen worden. Uiteraard dienen deze situaties te worden voorkomen.

Het vierde lid van artikel 6.3 sluit aan op de Noordhollandse praktijk. PS kunnen daarvan afwijken indien dat in een bepaald geval nuttig is.

Hoofdstuk 7

De nieuwe Provinciewet schrijft voor dat de grondslagen voor het berekenen van prijzen en tarieven in de verordening worden vastgelegd.

In een privaatrechtelijke verhouding wordt in principe de kostprijs in rekening gebracht (alle directe en indirecte toe te rekenen kosten, zie artikel 7.1). Dit mag er echter niet toe leiden dat in een situatie, waarin de provincie in concurrentie treedt met ondernemingen, de concurrentieverhoudingen worden verstoord door een lagere provinciale prijs.

De rechten als bedoeld in artikel 223 Provinciewet, waarnaar de bepaling in artikel 7.2 verwijst, zijn leges en retributies.

Hoofdstuk 8

In de nieuwe provinciewet is een artikel 217a toegevoegd dat luidt als volgt:

- 1 Gedeputeerde staten verrichten periodiek onderzoek naar de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het door hen gevoerde bestuur. Provinciale staten stellen bij verordening regels hierover.
- 2 Gedeputeerde staten brengen schriftelijk verslag uit aan provinciale staten van de resultaten van het periodiek onderzoek.
- 3 Gedeputeerde staten stellen de rekenkamer tijdig op de hoogte van de onderzoeken die zij doen instellen en zenden haar een afschrift van een verslag als bedoeld in het tweede lid.

In de oude verordening was reeds een uitgebreid hoofdstuk opgenomen waarin de taak en de bevoegdheden van de controller werden geregeld. Deze regeling voldeed volledig aan de eis die de nieuwe Provinciewet stelt, zij het dat de secretaris als opdrachtgever fungeerde. Wij stellen voor deze regeling over te nemen in de nieuwe verordening, waarbij de rol van de secretaris overgenomen wordt door gedeputeerde staten. Daarmee wordt voldaan aan de eisen van de wet.

In artikel 8.10 tweede lid is opgenomen dat gedeputeerde staten het jaarverslag van de provinciecontroller toezenden aan provinciale staten. Hiermee wordt voldaan aan de bepaling van artikel 217a tweede lid

Provinciewet. Ook het jaarlijks onderzoeksplan wordt toegezonden aan provinciale staten (artikel 8.6 derde lid).

Uitgegeven op 11 mei 2004

De provinciesecretaris van Noord-Holland